

som er fremsatte — naturligvis paa den hensynsfulde Maade, hvorpaa en Partiformand maa gøre det, ved nemlig at formode, at disse Udtalelser ikke er fremsatte, men ved samtidig ganske decideret at tage Afstand fra dem, hvis de er fremsatte —, har den ærede Ordfører utvivlsomt bidraget, hvad han formaade, til at ordne sin egen Front, hvilket jeg henstillede til ham foileden. I saa Henseende har han ogsaa lettet Opfyldelsen af sit Ønske om en national Enhedsfront, ikke mindst derved, at han selv erklærede, at til det fuldkomne Ideal vilde man lige saa lidt kunne naa paa dette Omraade som overfor noget som helst andet her i Verden. Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at nogle ufornuftige vilde der altid være udenfor, og med denne Bemærkning som Overgang skal jeg derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Bent Holstein. Dette ærede Medlem udtalte, at den Forsoningspolitik, som er knyttet til den nye Grænse, var bristet. Jeg kan heroverfor for mit Vedkommende ikke gøre noget bedre end at henvise til den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Gram har fremsat om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde følgende: Den tyske Regering har indanket Spørgsmaalet om visse belgiske Afstemningsdistrikter for Folkeforbundet. Aldeles utvivlsomt vil man fra tysk Side stemple en Deling af Øvreslesien som en Voldshandling, og akkurat paa samme Maade handler man overfor Nordslesvig. — Det ærede Medlem sidestiller her tre Ting, som aabenbart ikke paa denne Maade kan sidestilles. Den ene var en Regerings Handling, den anden var noget, det ærede Medlem formodede, og den tredje var noget, som ikke har noget som helst med nogen Regering at gøre. Derom sagde det ærede Medlem Hr. Gram ganske sikkert, hvad der kunde siges. Jeg tror ikke, at man paa nogen Maade kan sige, at den Politik, der er knyttet til den nye Grænse, og Haabet om en forsonlig Tilstand mellem de to Naboer — naar nu en Gang alle de Forhold, som skal ordnes, og ved hvis Løsning vi ønsker, den højtærede Udenrigsminister maa have en heldig Haand, er ordnede — er bristede. Ufornuftige Folk vil der altid findes, deri har den ærede Ordfører for Venstre Ret, og de vil findes paa begge Sider af Grænsen. Men naar man nu har talt om, at en Ophidselseskampagne iværksættes af tysksindede Blade overfor Danmark og den danske Regering, og naar dette vises tilbage, naar de Kendsgernin-

ger, den bygger paa, fuldkommen ryddes til Side, og naar endelig ogsaa det ærede Medlem Hr. Schmidt tager Afstand fra, at der skulde ligge saadanne Kampagne-tendenser til Grund, saa vil jeg for mit Vedkommende ønske, at vi her i Danmark med fuld Sandhed kunde sige, at der ikke fra dansk Side var lagt et eneste Frø til Uro nede ved Grænsen. Men dette vil vi jo ikke kunne sige, saa længe som der fra dansk Side fortsættes med en Agitation overfor andre Danske af en Voldsomhed som den, vi kender ikke faa Eksempler paa, og som, naar den vender sig mod det tyske Folk og det tyske Rige, aldeles utvivlsomt danner det for Tyskerne ønskeligste Grundlag for en hvilken som helst Kampagne, de maatte tænke paa at paabegynde i den Del af de sønderjydske Landsdele, som er kommet til Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at han vilde da i alt Fald haabe eller dog tro og mene, at man fra radikal Side nu vilde fastholde den Grænse, som er trukket. Derom behøver det ærede Medlem i og for sig ikke at spørge, thi han ved, at ingen stærkere end vi, i Tilslutning til andre, har sagt, at det, det gælder om for det danske Folk og den danske Stat, er just dette at fastholde denne Grænse, just dette. Naar det ærede Medlem spurgte, om vi derfor ikke af al Magt vilde arbejde for at fastholde den, saa svarer jeg selvfølgelig ubetinget ja. Naar han tilføjede: eventuelt med Magt, saa henviser jeg det ærede Medlem til de Ord, som den højtærede Udenrigsminister i Gaar sagde om, hvilken Magt Danmark vilde være i Stand til at yde. Jeg vil sige, at vi vil fastholde denne Grænse af al Magt ved at staa paa vor Ret, ved at fastholde Retsgrundlaget og ved at søge Retsgrundlaget ført ud over Verden, hvor vi kan bidrage dertil. Derfor glædede det mig, at den højtærede Udenrigsminister og hans Parti saa stærkt betonedes Nødvendigheden af, at vi aldeles uforbeholdent sluttede os til Retstanken i den Konvention, som vi for nylig vedtog at ratificere, og jeg kan ikke andet end udtale min Glæde over, at det ærede Medlem Hr. Holsteins Aktion mod den fulde Tilslutning til Retstanken her i dette Ting endte med, at han trak sig tilbage og efterlod sit Parti i midlertidig Opløsning, og at det, efter hvad der er sagt mig, yderligere er endt paa den Maade, at hans Parti i Landstinget har stemt for Konventionen i dens her i Folketinget uden de Konservatives Stemmer vedtagne